

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ
ІНСТИТУТ СОРЕБЦІЇ ТА ПРОБЛЕМ ЕНДОЕКОЛОГІЇ НАН УКРАЇНИ

ЗАТВЕРДЖЕНО
Вченою радою Інституту сорбції
та проблем ендоекології НАН України
протокол № 7 від 17 травня 2018 року
Директор Інституту
чл. кор. НАН України



В.В. Брей

ПОЛОЖЕННЯ
ПРО ВНУТРІШНЮ СИСТЕМУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ
ОСВІТИ
ТРЕТЬОГО (ОСВІТНЬО-НАУКОВОГО) РІВНЯ

м. Київ

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. Положення про систему забезпечення якості в закладах освіти (внутрішню систему забезпечення якості освіти) в Інституті сорбції та проблем ендоекології НАН України (далі - Положення) розроблено відповідно до Законів України «Про вищу освіту», «Про освіту», Постанови Кабінету Міністрів України від 30 грудня 2015 р. № 1187 «Про затвердження Ліцензійних умов провадження освітньої діяльності закладів освіти», Постанови Кабінету Міністрів України від 23.03.2016 р. № 261 «Про затвердження Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах)», Наказу МОН України від 01.06.2016 № 600 «Про затвердження та введення в дію Методичних рекомендацій щодо розроблення стандартів вищої освіти» та принципах, викладених у «Стандартах і рекомендаціях щодо забезпечення якості в Європейському просторі вищої освіти»; Положення про порядок підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук, ухваленого Вченою радою Інституту.

1.2. У цьому Положенні поняття і терміни вживаються у такому значенні:

- забезпечення якості вищої освіти третього (освітньо-наукового) рівня
- підтримка якості вищої освіти (як системи, процесу, результату) на рівні, що відповідає встановленим нормам та стандартам, узгодженими з державними, суспільними й особистими інтересами і вимогами, постійно аналізується та безперервно вдосконалюється;
- моніторинг - відстеження, діагностика, прогнозування результатів діяльності, що попереджає неправомірну оцінку події, факту за даними одиничного виміру (оцінювання);
- система якості вищої освіти третього (освітньо-наукового) рівня - сукупність організаційних структур, відповідальності, процедур, процесів та ресурсів, що забезпечують загальне управління якістю вищої освіти;
- система внутрішнього забезпечення якості - сукупність політики та

відповідних процедур забезпечення якості освітньої діяльності, стандартів для освітньо-наукових програм, що реалізуються, і кваліфікацій, що присвоюються. Вона є складником системи забезпечення якості вищої освіти в Україні.

1.3. Метою внутрішньої системи забезпечення якості освіти в Інституті сорбції та проблем ендоекології НАН України (далі - Інститут) є досягнення позитивної динаміки якості підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук шляхом забезпечення відповідності освітньої діяльності вимогам державних освітніх стандартів.

1.4. Система забезпечення якості освітньої діяльності та вищої освіти третього (освітньо-наукового) рівня в Інституті складається з таких компонентів:

- підсистема моніторингу умов освітньої діяльності;
- підсистема моніторингу процесів освітньої діяльності та супроводжувальних процесів;
- підсистема діагностики результатів навчання здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії/доктора наук;
- підсистема встановлення зворотного зв'язку з учасниками освітнього процесу.

1.5. Гарантом якості виступає інформаційно-освітнє середовище Інституту, в якому зміст освітньо-наукових програм, навчальні можливості та ресурсне забезпечення відповідають вищезазначеній меті.

1.6. Політика Інституту щодо забезпечення якості освіти третього (освітньо-наукового) рівня спрямована на розвиток культури якості, яка включає пошук шляхів удосконалення якості та відображає взаємозв'язок між науковими дослідженнями, з одного боку, та навчанням і викладанням з іншого.

1.7. Внутрішня система забезпечення якості освіти третього (освітньо-наукового) рівня передбачає здійснення таких процедур і заходів:

- розроблення і затвердження освітньо-наукових програм відповідно до

Стандартів вищої освіти, певного рівня Національної рамки кваліфікацій вищої освіти;

- постійний моніторинг і періодичний перегляд освітньо-наукових програм, їх модернізація та аналіз на відповідність вимогам здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії/доктора наук та ринку праці;
- впровадження здобувачем орієнтованого навчання, викладання та оцінювання;
- підвищення якості контингенту здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії/доктора наук;
- - посилення кадрового потенціалу Інституту;
- забезпечення необхідних ресурсів для організації освітнього процесу, у тому числі самостійної роботи здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії / доктора наук за освітньо-науковою програмою;
- організація інформаційного менеджменту, у тому числі збір, аналіз і використання відповідної інформації для ефективного управління освітнім процесом;
- запровадження системи опитування як інструменту для зворотного зв'язку;
- забезпечення публічності, прозорості та інформаційної відкритості про діяльність Інституту;
- здійснення самооцінки якості освіти й освітньої діяльності як основи для зовнішнього забезпечення якості;
- створення ефективної системи та механізмів забезпечення академічної доброчесності, запобігання та виявлення академічного плагіату в наукових працях науково-педагогічних, педагогічних працівників Інституту.

2. РОЗРОБЛЕННЯ І ЗАТВЕРДЖЕННЯ ОСВІТНІХ ПРОГРАМ

2.1. Механізм розробки, затвердження, моніторингу та періодичного перегляду освітньо-наукових програм здійснюється відповідно до Стандартів освітньої діяльності, Стандартів вищої освіти, певного рівня Національної

рамки кваліфікацій вищої освіти.

2.2. Освітньо-наукова програма повинна відповідати вимогам Стандарту вищої освіти:

- обсяг кредитів ЄКТС, необхідний для здобуття відповідного ступеня вищої освіти ступеня доктора філософії/доктора наук;
- перелік компетентностей випускника;
- нормативний зміст підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії / доктора наук, сформульований у термінах результатів навчання;
- форми атестації здобувачів вищої освіти;
- вимоги до наявності системи внутрішнього забезпечення якості вищої освіти.

2.3. Освітньо-наукова програма повинна базуватися на компетентному підході й поділяти філософію визначення вимог до фахівця, закладену в основу Болонського процесу.

2.4. Освітньо-наукова програма спеціальності розробляється проєктною групою Інституту, до складу якої входять керівник, провідні вчені з відповідної спеціальності. Керівник (гарант) освітньо-наукової програми призначається рішенням Вченої ради Інституту і відповідає за контроль дотримання ліцензійних вимог під час започаткування та провадження освітньо-наукової діяльності за відповідною програмою. Склад проєктної групи формується керівником (гарантом) освітньо-наукової програми, розглядається та затверджується на засіданні Вченої ради Інституту.

2.5. Розроблення освітньо-наукових програм передбачає створення таких її складових:

- профіль освітньо-наукової програми (загальна інформація, мета, характеристика освітньої програми з чітким визначенням предметної галузі, працевлаштування та продовження освіти, короткий опис основних підходів, методів та технологій викладання й навчання, програмні компетенції (загальні та спеціальні), програмні результати навчання та наукової роботи, ресурсне

забезпечення реалізації програми, академічна мобільність);

- розподіл змісту освітньо-наукової програми за групами компонентів та циклами підготовки;

- перелік компонентів освітньо-наукової програми та їхньої логічної послідовності;

- форми атестації здобувачів вищої освіти;

- матриця відповідності програмних компетентностей компонентам освітньої програми;

- матриця забезпечення програмних результатів навчання відповідним компонентам освітньої програми.

2.6. В освітньо-науковій програмі має бути чітко зазначена спеціальність, яку отримують здобувачі вищої освіти ступеня доктора філософії в разі її успішного завершення.

2.7. Розроблення освітньо-наукової програми завершується процедурою перевірки її збалансованості та реалістичності. Освітньо-наукова програма затверджується Вченою радою Інституту. На підставі освітньо-наукової програми робоча група розробляє навчальний план для відповідної спеціальності за кожною формою навчання. Навчальний план є нормативним документом Інституту, який визначає зміст навчання та регламентує організацію освітньо-наукового процесу. Навчальний план ухвалюється Вченою радою Інституту і затверджується Директором.

2.8. З метою реалізації індивідуальної освітньої траєкторії як персонального шляху реалізації особистісного потенціалу здобувача вищої освіти ступеня доктора філософії, для кожного здобувача розробляється індивідуальний навчальний план, який визначає послідовність, форму і темп засвоєння освітніх компонентів освітньо-наукової програми. Індивідуальний навчальний план формується з урахуванням здібностей, інтересів, потреб, мотивації, можливостей і досвіду здобувача вищої освіти. Він складається на підставі навчального плану на кожний навчальний рік і включає всі обов'язкові навчальні дисципліни та частину вибіркового навчальних

дисциплін, обраних здобувачем з урахуванням структурно-логічної схеми підготовки. Контроль за виконанням індивідуального навчального плану здобувача здійснюється науковим керівником та науково-організаційним відділом Інституту.

2.9. Для кожного освітнього компоненту освітньо-наукової програми розробляється навчальна програма, яка містить загальну інформацію про освітній компонент; мету, яка пов'язана з компетентностями, визначеними освітньо-науковою програмою; опис очікуваних результатів навчання; інформаційний обсяг, список рекомендованої літератури (обов'язкової та додаткової); форму контролю, опис засобів контролю знань. З метою забезпечення цілісності освітнього матеріалу та реалізації професійної спрямованості змісту навчання, попередження дублювання, врахування міждисциплінарних зв'язків навчальні програми розглядаються та затверджуються рішенням Вченої ради Інституту.

3. ЗДІЙСНЕННЯ МОНІТОРИНГУ ТА ПЕРІОДИЧНОГО ПЕРЕГЛЯДУ ОСВІТНІХ ПРОГРАМ

3.1. Перегляд освітньо-наукових програм відбувається за результатами їхнього моніторингу в цілому та їх компонентів, але не рідше одного разу на п'ять років.

3.2. Основною метою моніторингу та перегляду освітньо-наукових програм є підтвердження їхньої актуальності з урахуванням світових тенденцій розвитку відповідної галузі знань і затребуваності на ринку праці, підвищення якості та ефективності організації освітньо-наукових програм, задоволення потреб здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії.

3.3. Критерії, за якими відбувається перегляд освітньо-наукових програм, формуються як у результаті зворотного зв'язку з науково-педагогічними працівниками, здобувачами, випускниками і роботодавцями, так і внаслідок проведення аналізу попиту та пропозицій на ринку праці, моніторингу необхідності відкриття нових спеціальностей, прогнозування

розвитку галузі та потреб суспільства.

3.4. Система моніторингу та перегляду освітніх програм відбувається за участю здобувачів та зацікавлених сторін і передбачає проведення відповідних процедур, пов'язаних з одержанням та аналізом інформації щодо змістовності та організації освітньо-наукових програм через:

- експертне оцінювання актуальності змісту освітньо-наукових програм та підготовленості випускників в сучасних умовах ринку праці;
- оцінювання стану організації освітньо-наукових програм здобувачами вищої освіти ступеня доктора філософії;
- моніторинг успішності та навчальних досягнень здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії;
- узагальнення та оперативне реагування на поточну інформацію стосовно змісту освітньо-наукової програми, проблемних ситуацій та порушень щодо її реалізації;
- визначення ефективності процедур оцінювання здобувачів, очікувань, потреб та задоволеності здобувачів щодо освітньої програми;
- оцінювання освітнього середовища і служби підтримки здобувачів та їхньої відповідності цілям освітньо-наукової програми.

3.5. За результатами моніторингу та перегляду освітніх програм у разі необхідності відбувається їх доопрацювання.

4. СИСТЕМА ОЦІНЮВАННЯ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ СТУПЕНЯ ДОКТОРА ФІЛОСОФІЇ

4.1. Контроль результатів навчання та оцінювання досягнення здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії здійснюється відповідно до Положення про порядок оцінювання результатів навчальної діяльності здобувачів третього освітньо-наукового рівня, ухваленого Вченою радою Інституту. Система оцінювання досягнення здобувачами результатів навчання включає поточний, підсумковий (семестровий) контроль та атестацію здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії. Процедури оцінювання

мають відповідати наступним вимогам: призначатися для вимірювання досягнення визначених результатів навчання та інших цілей програми; відповідати своєму призначенню; мати чіткі опубліковані критерії для виставлення балів; проводитись особами, які розуміють роль оцінювання для опанування здобувачами компетентностями, пов'язаними з їхніми майбутніми кваліфікаціями.

4.2. Поточний контроль здійснюється протягом семестру під час проведення лекційних, практичних, лабораторних, семінарських занять і оцінюється сумою набраних балів. Основна мета поточного контролю - отримання інформації щодо ступеня продуктивності процесу навчання. Поточний контроль реалізується у формі усного опитування або письмового/електронного експрес-контролю (тести, контрольні роботи тощо).

4.3. Семестровий підсумковий контроль проводиться у формі екзамену чи заліку, визначених навчальним планом у терміни, передбачені графіком навчального процесу, та в обсязі навчального матеріалу, визначеному робочою навчальною програмою дисципліни. Метою підсумкового контролю є оцінювання студента за результатами протягом відповідного освітнього періоду. На початку семестру науково-педагогічний працівник, який викладає навчальну дисципліну, повинен ознайомити здобувачів із формою підсумкового контролю, змістом завдань попереднього навчального періоду, а також із критеріями оцінювання. Підсумкова семестрова оцінка досягнення здобувачем результатів навчання визначається як сума поточних балів та балів, отриманих під час складання екзамену чи заліку. Мінімальний бал для отримання позитивної оцінки - 60, максимальний - 100.

Сумарна оцінка виставляється за розширеною шкалою підсумкового контролю:

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної	Оцінка ECTS	Оцінка за національною	
		для екзамену	для заліку
90 -100	A	відмінно	зараховано
82-89	B	добре	
74-81	C		
64-73	D	задовільно	
60-63	E		
35-59	FX	незадовільно можливістю повторного складання	не зараховано можливістю повторного складання
0-34	F	незадовільно обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано обов'язковим повторним вивченням дисципліни

4.4. Здобувачам вищої освіти ступеня доктора філософії, які отримали позитивну оцінку досягнутих результатів навчання за певний компонент освітньо-наукової програми, присвоюється кількість кредитів ЄКТС, яка відповідає кількості кредитів, призначених компоненту. Присвоєння кредитів засвідчує відповідність особи вимогам освітнього компоненту.

4.5. Після завершення підсумкового контролю кожним науково-педагогічним працівником здійснюється аналіз співвідношення:

- чіткого визначення результатів навчання;
- вибору методів викладання та навчання, які найбільш сприяють досягненню результатів навчання;
- оцінювання рівня досягнення здобувачами реальних результатів навчання та їх відповідність запланованим.

4.6. З метою врахування думки здобувачів щодо якості та об'єктивності системи оцінювання можуть проводитись щорічні соціологічні опитування

здобувачів і випускників, а також здійснюватися моніторинг якості освітнього процесу здобувачами вищої освіти ступеня доктора філософії.

4.7. Атестація здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії - комплекс послідовних експертних дій щодо оцінки наукового рівня дисертації та наукових публікацій здобувача, встановлення рівня набуття здобувачем теоретичних знань, умінь, навичок та відповідних компетентностей з метою державного визнання рівня наукової кваліфікації здобувача шляхом присудження йому наукового ступеня.

4.8. Ступінь доктора філософії присуджується радою в результаті успішного виконання здобувачем відповідної освітньо-наукової програми та за результатами публічного захисту наукових досягнень у формі дисертації. Документом, який засвідчує присудження ступеня доктора філософії, є диплом доктора філософії державного зразка, що видається Інститутом після затвердження атестаційною колегією МОН рішення ради.

4.9. Порядок присудження ступеня доктора філософії регулюється Постановою КМУ від 6 березня 2019 р. № 167 «Про проведення експерименту з присудження ступеня доктора філософії», Постановою КМУ від 24 липня 2013 р. № 567 «Про затвердження Порядку присудження наукових ступенів», Постановою КМУ від 23 березня 2016 року № 261 «Порядок підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах)», Положенням МОНУ від 20.04.2012 р. № 21170-11 «Про спеціалізовану вчену раду», Наказом Міністерства освіти і науки України 23 вересня 2019 року № 1220 «Про опублікування результатів дисертацій на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата наук».

5. ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ КОНТИНГЕНТУ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Підвищення якості контингенту здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії забезпечується за рахунок:

- пошуку та підтримки обдарованої молоді, сприяння їхній подальшій освіті,

- що здійснюється у формі проведення конференцій молодих вчених, круглих столів, симпозіумів тощо; - профорієнтаційної роботи серед випускних курсів вищих навчальних закладів за професійним спрямуванням;
- заохочення студентів, майбутніх здобувачів, до участі у виконанні науково-дослідних робіт та публікації статей за результатами їхньої науково-дослідної роботи;
 - співробітництва із закладами вищої освіти; - проведення днів відкритих дверей;
 - розміщення повної інформації про наукову діяльність Інституту для вступників на веб-сайті Інституту та на офіційних сторінках соціальних Інтернет мереж;
 - організованої роботи приймальної комісії.

6. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ КАДРОВОГО СКЛАДУ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ ТА ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ

Забезпечення якості кадрового складу науково-педагогічних та педагогічних працівників спрямоване на:

- утвердження визначальної ролі викладачів у створенні якісного досвіду для здобувачів та забезпеченні умов для набуття ними компетентностей;
- зміну ролі викладача в контексті впровадження підходу до навчання і викладання, орієнтованого на здобувача;
- встановлення чітких, прозорих і справедливих процедур підбору науково-педагогічних та педагогічних працівників; створення можливостей та стимулів для професійного розвитку викладацького складу;
- заохочення до наукової діяльності задля посилення зв'язку між освітою та дослідженнями;
- заохочення до застосування інноваційних методів викладання та нових технологій.

6.1. До складу науково-педагогічних працівників Інституту, можуть

бути залучені завідувачі наукових підрозділів, провідні, старші, наукові співробітники а також залучених наукових працівників з інших установ, що володіють професійними знаннями з відповідних спеціальностей підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії.

6.2. Організація роботи науково-педагогічних та педагогічних працівників Інституту.

6.2.1. Робота наукових, науково-педагогічних та педагогічних працівників здійснюється відповідно до Статуту Інституту, Положення про порядок підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук, інших нормативних документів.

6.2.2. Основним документом планування та обліку роботи наукових, науково- педагогічних та педагогічних працівників Інституту є навчальний план підготовки фахівців третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти за відповідними спеціальностями.

7. ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ І ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ

7.1. Підвищення кваліфікації науково-педагогічних і педагогічних працівників Інституту регламентується Законами України «Про освіту», «Про вищу освіту», наказом Міністерства освіти і науки України від 24.01.2013 року № 48 «Про затвердження Положення про підвищення кваліфікації та стажування педагогічних і науково-педагогічних працівників вищих навчальних закладів», Статутом Інституту та Положенням про академічну мобільність працівників Інституту.

7.2. Метою підвищення кваліфікації та стажування науково-педагогічних працівників Інституту є вдосконалення професійної підготовки шляхом поглиблення, розширення й оновлення професійних компетентностей. Працівники Інституту постійно підвищують кваліфікацію в Україні та за кордоном.

7.3. Інститут забезпечує підвищення кваліфікації та стажування

науково-педагогічних і педагогічних працівників згідно з річним планом-графіком, який схвалюється Вченою радою Інституту та затверджується наказом Директора.

7.4. Підвищення кваліфікації науково-педагогічних та педагогічних працівників проводиться з відривом або без відриву від виробництва, у тому числі дистанційно.

7.5. Підвищення кваліфікації та стажування враховується при обранні на посади науково-педагогічних працівників та при атестації наукових працівників.

7.6. Підвищення кваліфікації та стажування наукових, науково-педагогічних і педагогічних працівників здійснюється за такими видами: довгострокове підвищення кваліфікації (курси, школи, стажування тощо); короткострокове підвищення кваліфікації (семінари, семінари, практикуми, тренінги, конференції, вебінари, «круглі столи» тощо).

8. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЯВНОСТІ НЕОБХІДНИХ РЕСУРСІВ ДЛЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ ТА ПІДТРИМКИ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

8.1. Забезпечення необхідними ресурсами освітнього процесу та підтримки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії в Інституті відповідає ліцензійним та акредитаційним вимогам і передбачає:

- забезпечення фізичними ресурсами, що сприяють навчанню здобувачів з різними потребами (бібліотеки, навчальне обладнання, інформаційно-технологічна інфраструктура, лабораторії тощо);
- підтримку здобувачів вищої освіти з боку керівників та консультантів;
- загальнодоступність усіх ресурсів та їхню відповідність зазначеним цілям;
- забезпечення інформацією здобувачів про наявність відповідних послуг.

8.2. Забезпечення необхідними ресурсами освітнього процесу.

8.2.1. Матеріально-технічна база Інституту повністю пристосована для підготовки фахівців. Освітній процес здійснюється в навчальних аудиторіях, обладнаних сучасною технікою із забезпеченням умов доступу мережі Інтернет, лабораторіях, технічно оснащених для проведення лабораторних занять та постановки наукових дослідів.

8.2.2. Освітній процес забезпечено навчальною, методичною та науковою літературою, періодикою на паперових та електронних носіях завдяки фондам бібліотеки Інституту.

8.2.3. Науково-організаційним відділом розроблено й постійно оновлюються навчальні контенти навчальних дисциплін, які складаються з наукового, методичного, інформаційного ресурсів для організації аудиторної та самостійної роботи здобувачів вищої освіти.

8.2.4. Самостійна робота здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії організовується за допомогою дистанційних форм комунікування «викладач-здобувач-викладач» через інтернет-мережі, особисті веб-сторінки викладачів, групи, створені в соціальних Інтернет-мережах, індивідуальні блоги викладачів, використання сервісів Google тощо.

8.2.5. На офіційному веб-сайті Інституту розміщено інформацію про навчально- методичне та інформаційне забезпечення освітньої діяльності з освітніх програм ступенів вищої освіти ступеня доктора філософії.

8.3. Підтримка здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії забезпечується розвиненою соціальною інфраструктурою:

- іногородні здобувачі за потреби забезпечуються кімнатами у гуртожитку НАН України;
- працює медичний пункт та спортивна зала.

9. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПУБЛІЧНОСТІ ІНФОРМАЦІЇ ПРО ДІЯЛЬНІСТЬ ІНСТИТУТУ

9.1. Публічність інформації про діяльність Інституту здійснюється відповідно до Законів України «Про освіту», «Про вищу освіту» та згідно з

наказом Міністерства освіти і науки України від 19.02.2015 р. №166 «Деякі питання оприлюднення інформації про діяльність вищих навчальних закладів» Статуту Інституту.

9.2. На офіційному веб-сайті Інституту розміщується інформація, яка підлягає обов'язковому оприлюдненню:

- Документи, що регламентують діяльність Інституту: Статут Інституту, положення, що регулюють роботу структурних підрозділів, Вченої рада тощо).

- Положення про порядок підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук.

- Інформація про спеціальності вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук, форми навчання, освітньо-наукові програми та освітні компоненти, кваліфікації, мова освітнього процесу.

- Ліцензований обсяг та фактична кількість осіб, які навчаються.

- Матеріали вступної кампанії на поточний рік (правила прийому, програми та розклад вступних випробувань).

- Інформація про наукову діяльність Інституту (напрями наукової діяльності та наукові програми, в рамках яких виконуються завдання; конференції, семінари, круглі столи, конкурси та виставки, що проводяться на базі Інституту; наукові видання; діяльність Співки молодих вчених тощо).

- Інформація про участь Інституту в національних і міжнародних рейтингах закладів вищої освіти.

9.3. Структурні підрозділи Інституту можуть мати власні блоги, на яких оприлюднюється інформація, що відображає основні напрями їхньої діяльності.

9.4. Інформація, що підлягає оприлюдненню на офіційному веб-сайті Інституту та його структурних підрозділів, систематично оновлюється.

10. ОРГАНІЗАЦІЯ ПРАКТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ ЗДОБУВАЧІВ (ПЕДАГОГІЧНА ПРАКТИКА)

10.1. Організація практичної підготовки (педагогічної практики) здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії здійснюється відповідно до Положення про порядок підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук та освітньо-наукових програм навчання за спеціальністю. Мета практичної підготовки - набуття здобувачами професійних компетентностей для подальшого їх використання в реальних виробничих умовах.

10.2. Зміст і послідовність проходження практики визначається програмою практики, яка розробляється відповідним відділом за участі науково-організаційного відділу підготовки наукових кадрів та методично-інформаційного забезпечення Інституту.

10.3. Педагогічна практика здобувачів проводиться на базі кафедр вищих навчальних закладів, які мають відповідати вимогам програми та з якими Інститут укладає договори про співпрацю.

10.4. Підсумки кожної педагогічної практики обговорюються на засіданнях кафедр, де затверджується звіт про проходження здобувачем практики.

11. ЗАПОБІГАННЯ ТА ВИЯВЛЕННЯ АКАДЕМІЧНОГО ПЛАГІАТУ В НАУКОВИХ ПРАЦЯХ

11.1. Систему запобігання та виявлення плагіату створено відповідно до вимог Законів України «Про освіту», «Про вищу освіту».

11.2. Система спрямована на запобігання та виявлення таких видів порушень академічної доброчесності: академічний плагіат, самоплагіат, фабрикація, фальсифікація, списування, обман, необ'єктивне оцінювання.

11.3. Академічним плагіатом вважається:

- копіювання та оприлюднення виконаної іншим автором роботи;
- дослівне копіювання фрагментів тексту (від фрази до набору речень)

чужої роботи у свою без належного оформлення цитування; - внесення незначних правок у скопійований матеріал (переформулювання речень, зміна порядку слів в них тощо) та без належного оформлення цитування;

- парафраза (переказ своїми словами чужих думок, ідей або тексту).

11.4. Система запобігання та виявлення академічного плагіату розповсюджується на наукові та методичні праці наукових, науково-педагогічних, педагогічних працівників Інституту, докторантів, аспірантів.

11.5. Перевірці на академічний плагіат підлягають:

- навчальні роботи (курскові роботи, реферати тощо);

- науково-методичні праці (підручники, навчальні посібники, дистанційні курси тощо), монографії та інші роботи, що вимагають рекомендації Вченої ради Інституту до видання;

- дисертаційні роботи та автореферати.

11.6. Перевірка на академічний плагіат здійснюється на етапі представлення матеріалів для розгляду Вченою радою Інституту.

11.7. Інструментом для виявлення запозичень є програмно-технічні засоби (сервіси) з перевірки наукових, науково-методичних, навчальних робіт.

11.8. Відповідальність за академічний плагіат: У разі виявлення академічного плагіату в дисертації на здобуття наукового ступеню така дисертація знімається із захисту незалежно від стадії розгляду без права повторного захисту. Здобувачі вищої освіти можуть бути притягнені до такої академічної відповідальності:

- повторне проходження оцінювання (тест, контрольна робота, залік, іспит тощо);

- повторне проходження відповідного освітнього компонента (модуля) освітньої програми;

- відрахування з аспірантури/докторантури Інституту.

11.9. Особа, стосовно якої порушено питання щодо недотримання нею академічної доброчесності, має право ознайомлюватися з матеріалами

перевірки та/або оскаржувати рішення про притягнення її до академічної відповідальності згідно із законодавством.

11.10. Система запобігання та виявлення академічного плагіату включає такі процедури і заходи:

- інформування здобувачів вищої освіти, викладачів та науковців про необхідність дотримання правил академічної етики;
- створення умов, що унеможливають академічний плагіат.

12. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

12.1. Це Положення вводиться в дію з наступного дня після його затвердження Вченою радою Інституту.

12.2. Зміни та доповнення до цього Положення можуть вноситися за ухвалою Вченої ради Інституту і вводиться в дію наказом директора.

Директор ІСПЕ НАН України
чл.-кор. НАН України



В.В. Брей